

Viết 4 - 5 câu kể về việc em đã giúp đỡ người khác hoặc em được người khác giúp đỡ

Đoạn văn mẫu 1:

Hôm thứ ba vừa rồi, sau giờ tan học, trời bỗng đổ cơn mưa. Em thấy bạn Hải Tú không có áo mưa. Em liền rủ bạn đi chung áo mưa với mình. Dọc đường đi, chúng em nói chuyện với nhau rất vui vẻ. Bạn đã cảm ơn em nhiều. Khi về đến nhà, em rất vui vì mình đã giúp được bạn.

Đoạn văn mẫu 2:

Hôm chủ nhật, em đã cùng mẹ dọn dẹp nhà cửa. Em đã giặt khăn để lau bàn lau ghế, rồi sắp xếp lại các đồ vật trong phòng học của mình. Sau đó em cùng mẹ trồng hoa ở ban công. Sau một buổi sáng vất vả, ngôi nhà đã trở nên sạch đẹp. Em cảm thấy rất vui vì đã giúp đỡ mẹ trong việc dọn dẹp nhà cửa.

Đoạn văn mẫu 3:

Thứ sáu tuần trước, trên đường đang đi học em bỗng nhìn thấy Khánh đang dắt bộ em. Đến hỏi thì mới biết xe bạn bị đinh đâm vào thùng lớp. Em và bạn đã dắt xe vào hàng sửa xe gần đó. Sau đó em chở Khánh đến lớp. Khi hai chúng em vừa vào cổng thì tiếng trống trường cũng vang lên. Khánh cảm ơn em. Em cũng rất vui khi đã giúp đỡ được bạn.

Đoạn văn mẫu 4:

Tuần vừa rồi, em đã giúp một cụ già qua đường. Giữa con đường xe cộ qua lại đông đúc, em thấy một cụ già cứ lóng ngóng không biết nên đi hay đứng chờ. Em lại gần hỏi thì biết cụ đang muốn sang đường nhưng chưa biết làm thế nào. Em nắm lấy tay cụ rồi nói: “Cụ ơi, để con giúp cụ qua đường nhé!”. Cụ già mỉm cười, nét mặt rất xúc động. Em đợi khi đèn đỏ, xe cộ dừng lại, tín hiệu đèn dành cho người đi bộ được đi thì bắt đầu dắt cụ. Em và cụ đi từ từ rồi sang đường bên kia. Cụ lại nắm tay em rồi xúc động nói: “Cảm ơn cháu nhiều nhé!”. Em mỉm cười nói với cụ: “Không có gì đâu ạ!” rồi lễ phép chào tạm biệt cụ.

Đoạn văn mẫu 5:

Em đã làm được việc tốt là giúp đỡ bà cụ ăn xin. Trên đường về nhà em bắt gặp hình ảnh của một bà cụ đang ngửa ăn xin ở bên vệ đường. Trông cụ thật đáng thương, em đoán chắc cụ đã ngoài tám mươi tuổi, gương mặt cụ nhăn nheo và có những vết nám trên khuôn mặt. Cụ chống một chiếc gậy, tay cầm chiếc nón đã rách và bị vá nhiều miếng rồi chìa ra xin mọi người qua lại. Em chợt nhớ ra trong cặp mình cho đôi tất chân và một chiếc áo khoác. Em liền đưa cho cụ và nói: “Cháu còn nhỏ nên cũng không có tiền để giúp cụ, cháu chỉ có đôi tất và chiếc áo khoác đã cũ của cháu, cụ cầm ấy và mặc tạm cho đỡ lạnh nhé cụ”. Em cảm thấy rất vui khi đã làm được một việc ý nghĩa.

Đoạn văn mẫu 6:

Bà Tân là một bà cụ sống neo đơn gần nhà em. Có một lần, lúc em đi học về đi qua nhà bà, thấy bà đang bị ngã ở ngoài sân. Em vội vàng chạy vào và đỡ bà lên dìu bà vào nhà. Em lấy chai dầu trong cặp để xoa cho bà và hỏi thăm bà có đau không. Bà cảm ơn em và cho em một quả cam. Em rất vui khi đã giúp đỡ được bà.

Đoạn văn mẫu 7:

Buổi sáng ngày hôm đó là một ngày trời nắng nhẹ và mát mẻ rất dễ chịu. Em đi đến trường bằng chiếc xe đạp màu hồng yêu thích của em. Khi đang trên con đường làng thân quen, em đã bất gặp thấy một em nhỏ bị ngã xe ở bên ven đường. Em nhỏ ấy đang khóc, đầu gối, bàn chân của em bị trầy xước. Quần áo của em cũng bị bẩn lem toàn bụi đất. Chiếc xe đạp màu vành bên cạnh em cũng đã bị cong vành ở bánh trước. Lúc này sắp đến giờ vào lớp, mặc dù em rất vội nhưng em vẫn dừng xe lại để đỡ em nhỏ dậy và phủi quần áo cho em nhỏ. Em an ủi, dỗ dành để em nhỏ nín khóc. Em dắt chiếc xe đạp bị cong vành của em nhỏ gửi ở một quán nước ven đường gần đó, sau đó dìu em nhỏ đến trạm y tế. Đến nơi, cô y tá đã nói rằng em nhỏ không có bị việc gì. Cô y tá còn tìm cách liên lạc với người nhà em nhỏ. Khi bố mẹ em nhỏ đến trạm y tế để đón, hai bác đã cảm ơn em. Sau đó, em chào tạm biệt mọi người rồi vội vàng đạp xe đi đến lớp học nhưng em đã bị muộn giờ học. Em xin phép cô giáo vào lớp và trình bày nguyên nhân với cô giáo em đi học muộn, thật may là cô giáo không

hề trách em mà khen em ngoan ngoãn, tốt bụng, biết giúp đỡ mọi người khi gặp khó khăn.